

CẢM NHẬN VỀ BÀI CÔNG TRƯỜNG MỞ RA

VĂN MẪU LỚP 7

Bài cảm nhận hay nhất

Mở bài: Giới thiệu

Mỗi người chúng ta ai cũng có những kỉ niệm về thời thơ ấu, lần đầu tiên được cắp sách đi tới trường với biết bao nhiêu sự ngỡ ngàng và rụt rè. Có lẽ, ai cũng có một thời như vậy. Là khi lần đầu tiên được mặc bộ đồng phục đẹp, tóc được tết gọn gàng để đi cùng mẹ tới trường- nơi đầu tiên dạy chúng ta cách trưởng thành và làm những người công dân tốt. Và “ Công trường mở ra” cũng chính là những kỉ niệm của tác giả Lí Lan viết về những kỉ niệm của chị về tuổi thơ, lần đầu tiên được cắp sách tới trường của mình qua lời kể với đứa con cũng sắp đi học của mình.

Thân bài: Cảm nhận

Bài văn không hề có cốt truyện cùng những chi tiết mang hành động kịch tính thật mở nút nhưng lại khiến cho người đọc cảm thấy thích thú và say mê bởi chính những tình cảm trong bài viết. Đây chính là những lời chia sẻ với biết bao những tâm sự mang rất nhiều tình cảm của tác giả, có tình mẹ dành cho đứa con bé bỏng của mình. Đọc bài văn, trong mỗi chúng ta đều cảm nhận được những tình cảm và kí ức dâng trào trên trong lòng mình.

Trong bài viết có xuất hiện hình ảnh của hai nhân vật với những đặc điểm về tính cách và hành động trái ngược nhau. Hình ảnh của người con hiện lên trong mắt người đọc mang vẻ đẹp vô cùng trong sáng, thơ ngây. “ Gương mặt thanh thoát của con tựa nghiêng trên gối mềm, đôi môi hé mở và thình thoảng con chồm lại như đang mút kẹo”. Đó chính là những hình ảnh đẹp nhất cho những mầm non tương lai của đất nước. Ngày mai chính là ngày khai trường, là ngày mà con chính thức đi học, được nhận sự dạy dỗ ân cần của những người thầy, người cô luôn yêu thương con. Với đứa con, bé vẫn còn nhỏ, những gì bé suy nghĩ chỉ là háo hức cho ngày mai, lo bị đi muộn mà thôi. Đó chính là những suy nghĩ non nớt của con trẻ. Còn người mẹ thì khác, người mẹ lo lắng cho con của mình. Tuy con là người đi học, nhưng mẹ lại nghĩ cho tương lai của con, nghĩ tới chính những kỉ niệm của mình khi mình cũng nhỏ như vậy và đi học. “ Bà đã dẫn mẹ qua cánh cổng của thế giới kì diệu, cánh cổng mang nét đẹp tuổi thơ”. Thế nên mẹ hiểu những cảm giác háo hức và lo lắng của đứa con thân yêu. Mẹ cảm thấy vui và hạnh phúc vì biết rằng, trường là nơi sẽ dạy cho con những điều hay, lẽ phải, cho con cách bước đi và tự lập bằng chính đôi chân của mình. Và mẹ cũng luôn tin tưởng vào đứa con của mình, rồi đây, bé sẽ trưởng thành và mạnh mẽ vượt qua hết những chông gai trong cuộc đời này. Người mẹ

nghĩ tới những cảm xúc của mình vào những ngày khai trường của cuộc đời mẹ. Thế nhưng, có lẽ, không có lần khai trường nào lại làm cho mẹ suy nghĩ và bận lòng như ngày khai trường đầu tiên của con. Đến đây, chúng ta mới cảm nhận được tình yêu thương của cha mẹ dành cho những đứa con của mình, luôn bao bọc và che chở, yêu thương, chăm lo cho từng bước đường đời của người con.

Mẹ như cánh chim trời theo sát con trong những chặng đường dài và luôn ở bên cạnh con mãi mãi. Mẹ biết rằng, chỉ từ ngày mai thôi, con sẽ được học cách để làm quen và tiếp xúc nhiều hơn với thế giới ở xung quanh mình. Con sẽ học cách lắng nghe thầy cô, chia sẻ với những người thầy của mình, sẽ biết cách nắm giữ tình bạn, sau này là tình yêu. Mẹ cũng biết những ý nghĩa to lớn của giáo dục đối với con. Mẹ nhớ tới ngày khai giảng ở nước Nhật, cả nước cùng được nghỉ lễ vì học cho rằng, đưa con tới trường khai giảng là điều rất quan trọng và cũng không có gì quan trọng hơn giáo dục con người cả. Trong bài viết, người mẹ không nói với con hay nói với bất kì một người nào mà người mẹ chỉ đang nói với chính bản thân mình. Đó chính là những kỉ niệm của người mẹ về một thời đã qua với những kí ức thuộc về tuổi thơ. Mỗi lúc như vậy, mẹ lại nao lòng nhớ lại về những kỉ niệm của mình và mỉm cười khi nghĩ tới những ngày tháng sau này mà người con sẽ được như vậy.

Kết luận: Suy nghĩ của em

Tóm lại, bài viết với những lời nhẹ nhàng, tình cảm mang những tình cảm sâu sắc của người mẹ dành cho đứa con của mình. Những tình cảm ấy của mẹ luôn mang theo và dõi theo cuộc sống của người con. Qua đây, chúng ta cũng thấy được tầm quan trọng của giáo dục đối với tương lai của trẻ thơ.

Bài mẫu 2

Lật mở những trang sách đầu tiên của Cổng trường mở ra do Lý Lan sáng tác, người đọc như được sống lại những năm tháng học trò hồn nhiên, ngây thơ mà cũng đầy bỡ ngỡ vào ngày đầu đến trường. Bài văn đã ghi lại cảm xúc của người mẹ vào trước ngày con cắp sách đến trường – một thời khắc quan trọng trong cuộc đời mỗi con người. Qua đó, tác giả nói lên vai trò, tầm quan trọng của giáo dục đối với thế hệ trẻ.

Người mẹ trong tác phẩm đã lựa chọn thời điểm rất có ý nghĩa với con cũng là thời điểm có ý nghĩa với mỗi học sinh để bộc lộ những tâm trạng, suy nghĩ của bản thân. Đó là đêm đầu tiên trước ngày khai giảng, lựa chọn thời điểm, tình huống đặc biệt này giúp người mẹ có điều kiện thể hiện những tình cảm sâu sắc nhất dành cho con.

Cùng là đêm trước ngày khai trường nhưng giữa mẹ và con lại là hai tâm trạng hoàn toàn khác nhau. Nếu người con đêm trước ngày khai giảng “ngủ dễ dàng như uống một li sữa, ăn một cái kẹo”, mang trong mình tâm trạng háo hức nhưng chỉ cần những lời dỗ ngọt ngào của mẹ là em đã chìm vào giấc ngủ, mỗi bận tâm duy nhất chính là làm sao dậy cho

đúng giờ để đến kịp ngày khai giảng. Đó quả là một đứa bé ngây thơ, hồn nhiên và hết sức đáng yêu. Không chỉ vậy, cậu bé còn là một đứa bé có ý thức, tự nhận thấy sự trưởng thành của bản thân khi bước vào lớp một. Nếu như mọi ngày đồ chơi bày bừa, để mẹ phải dọn dẹp, thì hôm nay dường như cậu đã ý thức được sự trưởng thành của mình bởi vậy cậu đã dọn gọn gàng đồ chơi giúp mẹ. Trong sâu thẳm cậu bé ý thức mình đã khôn lớn, chuẩn bị bước vào một ngưỡng cửa mới của cuộc đời, bởi vậy có trách nhiệm giúp đỡ bố mẹ.

Trái ngược lại với cậu bé là hình ảnh người mẹ hiền dịu, yêu thương con cùng với đó là biết bao cung bậc cảm xúc khác nhau. Vào đêm trước ngày khai trường mẹ không sao ngủ được, mặc dù đồ đạc mẹ đã chuẩn bị cho con: quần áo mới, tập vở mới,... người mẹ đã dặn lòng phải ngủ nhưng không sao ngủ được. Vì sao vậy? Không chỉ vì mẹ quá lo lắng cho con bởi mọi thứ đã được mẹ chuẩn bị kỹ lưỡng cả về điều kiện vật chất (quần áo, giày nón,...) cho đến điều kiện tinh thần (con đã từng đi học mẫu giáo, biết về trường lớp; trong kì nghỉ hè mẹ đã đưa con đến thăm trường trước). Điều làm mẹ thao thức chính là vì băng khuâng nhớ về ngày đầu tiên đến trường của chính mình: “Cứ nhắm mắt lại là dường như vang bên tai tiếng đọc bài trầm bổng: “Hàng năm cứ vào cuối thu ... Mẹ tôi âu yếm nắm tay tôi dẫn đi trên con đường làng dài và hẹp . Thì ra khi thấy con chuẩn bị bước vào một ngưỡng cửa mới, mẹ cũng hồi hộp nhớ về ngày đầu tiên đến trường của mình. Đến đây người đọc dường như cũng đang được sống lại chính khoảnh khắc đẹp đẽ, hồi hộp ấy. Ngày đầu tiên đi học của mẹ chính xác là ngày đầu tiên đến trường, được gặp gỡ thầy cô mới, bạn bè mới và nơi đây cũng là nơi chấp cánh những mơ ước của mẹ. Ấn tượng về ngày đầu tiên đến trường của mẹ “rất sâu đậm. Mẹ còn nhớ sự nôn nao, hồi hộp khi cùng bà ngoại đi tới gần ngôi trường và nổi chơi vui hót hoảng khi cổng trường đóng lại, bà ngoại đứng ngoài cánh cổng như đứng ngoài cái thế giới mà mẹ bước vào”. Chỉ với đoạn văn ngắn,, sử dụng hàng loạt các từ mang giá trị biểu cảm cao: băng khuâng, xao xuyên, nôn nao, hồi hộp, chơi vui, hót hoảng người mẹ đã làm sống dậy những cung bậc cảm xúc về ngày đầu tiên đến trường. Đó là những cảm xúc trong sáng, đẹp đẽ của tuổi học trò.

Từ những cảm xúc băng khuâng khi nhớ về ngày đầu tiên đến trường, mẹ nói về vai trò của giáo dục đối với mỗi người. Mẹ lấy câu chuyện về ngày khai trường ở Nhật để nhấn mạnh về vai trò của giáo dục đối với thế hệ tương lai, đối với đất nước. Đặc biệt trong câu văn kết bài: “bước qua cánh cổng trường là một thế giới kì diệu sẽ mở ra” càng khẳng định hơn nữa ý nghĩa của giáo dục với con người. Cánh cổng ấy sẽ mở ra cho mỗi người tri thức, tình cảm, vun đắp những ước mơ.

Để thể hiện trạng thái cảm xúc của người mẹ tác giả đã lựa chọn hình thức kí như những dòng tâm sự của mẹ nói với con. Bên ngoài có thể thấy mẹ đang đối thoại với con nhưng thực chất đây chính là những lời độc thoại. Lựa chọn hình thức phù hợp đã giúp tác giả bộc lộ trọn vẹn, đầy đủ nhất những cung bậc cảm xúc của nhân vật. Ngoài ra, văn bản được viết bằng giọng văn nhẹ nhàng, sâu lắng, ngọt ngào. Lời văn như lời ru đưa con

chìm vào giấc ngủ, đồng thời giọng văn cũng rất phù hợp với hình thức kí được viết như những lời tâm sự, giải bày của nhân vật.

Tác phẩm khép lại để lại ấn tượng sâu đậm trong lòng người đọc không chỉ vì giọng văn nhẹ nhàng sâu lắng mà còn bởi nội dung hết sức sâu sắc. Công trường mở ra đã thể hiện tấm lòng yêu thương sâu sắc của mẹ với con, qua đó thấy được sự quan tâm của gia đình, nhà trường, xã hội đối với trẻ em. Đồng thời con cho thấy vai trò to lớn của nhà trường đối với thế hệ tương lai.

Bài mẫu 3

“Vào đêm trước ngày khai trường của con, mẹ không ngủ được. Một ngày kia, còn xa lắm, ngày đó con sẽ biết thế nào là không ngủ được. Còn bây giờ giấc ngủ đến với con dễ dàng như uống một li sữa, ăn một cái kẹo. Gương mặt thanh thoát của con tựa nghiêng trên gối mềm, đôi môi hé mở và thỉnh thoảng chúm lại như đang mút kẹo” Đoạn văn ấy cứ mãi khắc sâu trong tôi sau khi đọc xong văn bản “ Công trường mở ra” của Lí Lan cùng với bao tâm trạng vui mừng, buồn lo khó tả của người mẹ.

Văn bản này được đăng trên báo yêu trẻ số 116, ra ngày 1 tháng 9 năm 2000 tại TP HCM

Đây là một bài bút kí ghi lại tâm trạng của một người mẹ trong đêm trước ngày chuẩn bị khai giảng của con vào lớp một cùng với vai trò to lớn của nhà trường, nền giáo dục đối với mỗi chúng ta. Không có sự việc, không có cốt truyện theo một chuỗi nhất định nhưng bài văn này đã khá thu hút người đọc bởi mỗi câu văn dạt dào tình cảm với biết bao niềm tâm sự, hồi tưởng kỉ niệm của người mẹ thương yêu con bằng tấm lòng cao cả. Bài văn này đã đưa mỗi chúng ta đến với những rạo rức tinh thần, băng khuâng khó tả của kí ức tuổi thơ.

Đi sâu vào trong bài ta có thể cảm nhận được từng cảm xúc, câu từ mượt mà với hai luồng tâm trạng trái ngược. Hình ảnh của người con được miêu tả thật ngây thơ, đáng yêu. Gương mặt thanh thoát của con tựa nghiêng trên gối mềm, đôi môi hé mở và thỉnh thoảng chúm lại như đang mút kẹo. Mai đã là ngày khai trường, một ngày trọng đại của tuổi thơ cũng như một kỉ niệm đáng nhớ trong cuộc đời, vẫn tâm trạng như trước một chuyến đi xa, người con chỉ háo hức, lo mỗi việc sáng mai sao dậy cho kịp giờ rồi lại chìm vào trong giấc ngủ dễ dàng như ăn một cái kẹo. Tâm trạng ưu tư đó chính là tâm hồn ngây thơ của người con. Tâm trạng ấy phải chăng một phần cũng do tình thương yêu, sự dạy dỗ, chăm sóc của người mẹ. Trong khi người con đang mơ những giấc mơ đẹp thì người mẹ lại trần trọc, suy nghĩ. Tâm trạng của mẹ như đang ở ngày đầu tiên khai trường của chính mình. Như ngày thường sau khi con đi ngủ, mẹ dọn dẹp nhà cửa, lượm lặt những đồ chơi mà con bày, dọn trịn và làm vài việc riêng của mình. Nhưng hôm nay đã làm xong mọi việc mà mẹ vẫn chưa ngủ. Và thực sự mẹ không lo lắng đến mức không ngủ được. Bao nhiêu kí ức của tuổi thơ tràn về, thôi thúc trong mẹ. Mẹ liên tưởng cảm xúc của con với mình cách đây đã mấy chục năm. Mẹ hồi tưởng lại cái ngày mà bà ngoại

cùng mẹ tiến tới ngôi trường với nỗi chơi vui và sự hốt hoảng khi cánh cổng đóng lại. Bà đã dẫn mẹ qua cánh cổng của thế giới kì diệu, cánh cổng mang đậm nét tuổi thơ. Mẹ đã phần nào chấp chững bước qua cánh cổng ấy một mình với với ý nghĩ tự lập và tâm trạng vui buồn đan xen. Mẹ cũng tin tưởng, hi vọng rằng con sẽ mạnh mẽ bước đi trên con đường học tập trước mắt và con đường đời đầy chông gai của chính con sau này. Những âm thanh cứ văng vẳng bên tai mẹ thật ngọt ngào thân thương: “Hằng năm cứ vào cuối thu, mẹ tôi lại âu yếm dẫn tôi trên con đường dài và hẹp”. Mẹ đã trải qua biết bao ngày khai giảng nhưng ngày khai giảng ngày mai là ngày khiến mẹ bận tâm nhất, bận tâm hơn cả ngày khai giảng đầu tiên của mình. Vì đó là cái ngày mà con bắt đầu phải làm quen, bắt đầu phải tiếp xúc với thế giới lạ lẫm, học cách ứng xử với thầy cô, bạn bè. Cái hay của bài văn là bộc lộ cảm xúc qua kí ức, hồi tưởng. Bên cạnh những từ ghép đẳng lập thể hiện tâm trạng nhân vật, nhà văn còn dùng những từ ghép chính phụ để miêu tả sự vật và con người khá rõ nét. Những biện pháp nghệ thuật tu từ còn làm tăng sức gợi hình, gợi cảm để khiến cho người đọc như đang lạc vào thế giới của mẹ.

Tất cả những cảm xúc đó mới chỉ là một phần trong ý nghĩa của văn bản. Vai trò to lớn của nhà trường, nền giáo dục đối với mỗi cá nhân là điều rất cần thiết. Trong bài, người mẹ đã cố gữ gìn, tạo cho con những cảm giác thoải mái khi bước vào cánh cổng trường học. Mẹ đã lo cho con đầy đủ hành trang trước ngày khai trường: từ cặp sách, đến quần áo, bút vở. Sau những hồi tưởng và mong ước, người mẹ ấy đã liên tưởng tới một nền văn minh của nước Nhật: “Mẹ nghe nói ở Nhật, ngày khai trường là ngày lễ của toàn xã hội. Tất cả mọi người đều nghỉ làm và đưa con tới trường học, không có ưu tiên nào lớn hơn nền giáo dục. Mỗi sai lầm trong giáo dục đều ảnh hưởng, làm chệch đi hàng dặm cả thế hệ sau này”.

Toàn bộ bài văn là tiếng nói nội tâm của người mẹ. Mẹ không trực tiếp nói với con hay với ai, mà mẹ nói với chính mẹ, nói với kí ức, tâm hồn tuổi thơ và cả cảm nhận của mẹ. Đêm nay mẹ không ngủ được, mẹ ngắm nhìn con với những ưu tư, ôn lại những kỉ niệm đẹp đẽ. Cách viết này làm nổi bật được tâm trạng, ý nghĩ, tình cảm của nhân vật. Đó cũng như lời tâm sự nhỏ nhẹ của tác giả đối với bạn đọc một cách tinh tế, thấm thía, lay động, truyền cảm mạnh mẽ tới tư tưởng, suy nghĩ, lập trường của họ.

Nói chung thông điệp của tác giả gửi tới mọi người là vai trò của trường học thông qua những kí ức, tâm sự của người mẹ. Mẹ đã được trải qua những năm tháng chấp chững của ngày khai trường và cũng đặt niềm hi vọng của mình vào đứa con thơ. Thế giới kì diệu của người mẹ chính là định hướng cho con một con đường đúng đắn, đó chính là con đường học tập. Con đường này là mơ ước của mẹ cũng là mơ ước của biết bao nhiêu người đặt lên con cái mình. Học tập là nghĩa vụ cao cả của tuổi trẻ đối với gia đình, Tổ quốc, chính vì vậy mà chúng ta cần phải hiểu rằng “Bước qua cánh cổng trường học là một thế giới kì diệu sẽ mở ra. Thế giới ấy chính là chân trời của văn hoá, khoa học”.